

GŁOS POMORSKI

DODATKI TYGODNIOWE: „SPRAWY KOBIECE“, „ŚWIATEK MŁODZIEŻY“

Prenumerata miesięczna przy odbiorze w ekspedycji 2,50 zł, w agenturach miesięczna 2,55 zł, przez pocztę przy zamówieniu przez ekspedycję naszą 2,75 zł, wprost na pocztę lub u listowego miesięcznie 2,85 zł, kwartalnie 8,58 zł, dla Wolnego Miasta Gdańska 2,50 guld. gd., — pod opaską w Polsce 4,20 zł, do Gdańska 4,45 guld. gd., do Francji 15 fr. (z wysyłką po drugi dzień 13 fr.) do Anglii 5 shll., do Stan. Zjedn. 80 cent. W razie nieprzewidywanych wypadków, jak strajki, przeszkody techniczne itd. prenumeratorki nie mają prawa żądać niedostarczenia numerów lub zwrotu prenumeraty.

Ogłoszenia z Polski: Wiersz wysokości milimetra w dziale ogłoszeniowym na stronie 8-linowej 12 groszy, w dziale reklamowym na stronie 1. (3 lin.) przed tekstem 50 gr., wśród tekstu 50 gr., za tekstem 40 groszy. Dla Woln. Miasta Gdańska wiersz m/m 8-lin. w dziale ogłoszeniowym 0,12 guld. gd., wiersz m/m 3-lin. przed tekstem 0,99 guld. gd., wśród tekstu 0,50 guld. gd., za tekstem 0,40 guld. gd., dla Niemiec dochodzi 50% nadw., dla reszty zagranicy 100% nadw. Za tłumaczenia 20% nadw. Rachunki są natychmiast płatne. Adminstr. nie przyjmuje odpowiedzialności za terminowe umieszczenie ogłoszeń.

Redakcja i Administracja
Groblowa 27/29.

Grudziądz, piątek, dnia 30-go kwietnia 1926.

Telefon nr. 50 i 51.

MUSTAFA KEMAL PASZA,
PREZYDENT REPUBLIKI TURECKIEJ.

W Turcji urządzone zostały duże manewry wojskowe, w których bierze udział 250 000 żołnierzy. Mają one zademonstrować wojenną gotowość Turcji w razie ewentualnego starcia z Włochami. Mustafa Kemal Pasza będzie osobiście kierować manewrami.

Niebezpieczny plagiat polityczny.

Wzmoczona, pełna przedsiębiorczej inicjatywy działalność, rozwinięta w ciągu ostatnich tygodni przez dyplomację sowiecką, żywo poruszyła opinię europejskich kół politycznych. Polityczna taktyka sowieków nie powinna już budzić wątpliwości. Dla opinii europejskiej stała się obecnie jasnym już, że wystąpienia Narkomindia są konsekwentnym manewrem, wynikającym z bardzo konsekwentnego i dobrze obmyślanego planu. W notach, propozycjach i rokowaniach Czicherinowskich przebija się mianowicie coraz wyraźniej chęć założenia międzynarodowego związku, mającego za zadanie rywalizację z Genewą.

Jeśli komintern powstał pod klasowym hasłem: „Proletariusze wszystkich krajów łączcie się“, to zamierzona przez bolszewików organizacja jednoczyć ma „oprymowane“ ludy dla wspólnej, w imię narodowych ideałów, walki przeciw „zaborczej supremacji wielkomocarstwowej“. Konkretniej mówiąc, ten plagiat polityczny, będący wyraźną komplikacją Ligi Narodów i III-ej Międzynarodówki oprze swoją rację bytu na obronie postulatów... integralnego nacjonalizmu. Niema znaczenia, że dany naród żyje w warunkach społecznych, dalekich od wskazań Leninowskich, że jego patriotyzm jest nawskroś „reakcyjny“ — wystarczy, że jest niezadowolony ze swojego bytu.

Bezcelowem byłoby ukrywać, że ten, w kusząco ponętne ogólniki ujęty, program spotkał się z gorącym przyjęciem na Bliskim i Dalekim Wschodzie, a na tem dziś Moskwie w jej antyangielskiej polityce bardzo zależy. Tak samo zresztą, jak na drugim, poprawionem i rozszerzonym wydaniu Rapallo, które notabene daje się znakomicie skoordynować pod względem taktyki z zabezpieczeniem narodowościowych praw innych „uciemiężonych krajów proletariackich“. Dostępnym bliższym rządowym sferom angorskim pismo „Djunhuriet“ z zapalem podchwytuje projekt, wyłoniony przez Moskwę, a otwierający Turcji nowe horyzonty w jej zatargu o Mossul. „Imperialistyczny charakter organizacji genewskiej narzuca wprost konieczność stworzenia nowej Ligi Narodów, która pomogłaby Azji zrzucić ciężkie jarzmo Zachodu“. Jest to życzenie, spotykane również na łamach prasy arabskiej Syrii i Jerozolimy, nawołującej nawet do bezwzględnego wszczęcia odpowiednich kroków organizacyjnych. Dzienniki londyńskie i paryskie stwierdzają z wyraźnym zaniepokojeniem, że ziarno solidtarnej opozycji wzrasta na tej żywej glebie egzotycznej nader szybko, przyjmując lokalną formę niebezpiecznego ksenofobizmu, zabarwionego fanatyzmem religijnym. Jest to czynnik destrukcyjny o potężnej sile dynamicznej, która, raz rozpetana, nie daje się ująć w karby dyscypliny społeczno-państwowej. A jednak bolszewicy bez wahania, systematycznie rozrzucają już od

lat głównie płomienną nienawiść zwłaszcza do mocarstw, władających pozaeuropejskimi terytoriami, wśród różnorodnych szczepów białe, żółte, czerwone i czarnoskórnych, zamieszkujących wszystkie części świata. Komintern, będący poniekąd organem wykonawczym sowieckiej polityki kolonialnej, identyfikuje w danym wypadku walkę klasową z narodowościową, twierdząc, iż w tych razach istniejące zło posiada jedno, wspólne źródło — kapitalistyczno-burżuazyjny ustrój państwowy. Z wyjątkiem, rzecz prosta, gdy mowa być może o tych „szczęśliwych“ ludach, które, jak np. Gruzini, pozbawieni niepodległości, korzystają wzamian za to z „dobrodziejstw“ federacyjnego regime'u sowieckiego!

Ponieważ w polityce obowiązują podobne prawa, co i w biologii, — czynność stwarza odpowiedni organ — przeto należy z całym prawdopodobieństwem spodziewać się, iż w niedługim czasie zapoczątkowana będzie w Moskwie stała Rada delegatów, reprezentujących „uciemiężone“ narody. Będzie to w energicznych rękach sowieckich dyplomatów powolne narzędzie do szachowania, a raczej szantażowania europejskich państw. Bolszewicy, wierni tradycjom polityki rosyjskiej, coraz intensywniej zajmują się utrwaleniem swych wpływów na Wschodzie. Oczywiście, nieodraza Kraków zbudowano — od czasu do czasu wybuchają zatargi w Persji, Afganistanie, Chinach etc., nie ma to jednak wpływu na zmianę wytycznych.

W moskiewskiej natomiast Lidze nie będzie nigdy konfliktów na tle „niejść“ — reprezentant najmniejszego plemienia buszmenów korzystać będzie w całej pełni ze

wszystkich przywilejów, przysługujących pozostałym członkom Rady. Rządy i tak sprawować będzie stale jedna i ta sama władza...

Nie należy wreszcie zapominać o innych, znakomych korzyściach, które przypadną w udziale wszystkim uczestnikom z racji ich należenia do owej konfederacji międzynarodowej. Mianowicie, podczas gdy Genewa jest dla każdego państwa źródłem dosyć poważnych wydatków, Moskwa obiecuje być krainą, nie tyle co prawda płynącą mlekiem i miodem, ile hojnie szafującą mniej lub więcej prawdziwymi banknotami i bezwzględnie autentycznym materiałem wojennym. Turcja, Mongolia, Persja, Afganistan już dzisiaj posiadają awangardę, zorganizowaną i kierowaną przez fachowych instruktorów sowieckich. Trzecia szkoła lotnicza w Moskwie jest w całym tego słowa znaczeniu międzynarodową wylegarnią pilotów i mechaników. Identyczna taktyka stosowana była w dziedzinie innej, nowoczesnej, posiłkowej broni, radiotelegrafii — aparaty dostarczane są wraz z wykwalifikowaną obsługą techniczną.

Sowiety, działając w ten sposób, postępują zgodnie z kanonami III-ej Międzynarodówki, która dąży do wyzwolenia ludów drogą rewolucyjnej walki zbrojnej. „Sztandar pacyfizmu“ zatknięty być może tylko „na ruinach ogniem i mieczem wyteplonego ustroju demokratyczno-burżuazyjnego“. Europejscy mężowie stanu, pokroju Paul Boncoura, rozumieją doniosłość roli dziejowej, przypadającej w tych warunkach Polsce. Wysunięta strażnica obronnej ideologii pokojowej, świadomą ciężących na niej obowiązków, słusznie domaga się wynikających stąd dla niej praw.

Z. K.

Odsłonięty sfinx.

Po raz czwarty w znanej nam historii ludzkości została wykopana z zasypujących ją piasku figura sfinxa w Cairo. Dotychczas widniała tylko głowa do szyi, teraz zaś została figura ta całkowicie odsłonięta, przyczem oddzielne jej części zostały odnowione i pokryte cementem.

Sejm uchwala prowizorium budżetowe na miesiąc maj i czerwiec.

Warszawa, 28. 4. (Tel. wł.) Jak wiadomo, na wczorajszym posiedzeniu komisji budżetowej po przemówieniu ministra skarbu, przyjęto zaproponowane prowizorium budżetowe, zaś na dzisiejszym posiedzeniu Sejmu ustawa skarbowa o budżecie na maj i czerwiec weszła na porządek obrad. Zreferował ją poseł Ry-mar (Z. L. N.), poczem w dyskusji przemawiał poseł Warszawski (komunista), następnie dowcipnie z nim polemizował poseł Diamand (P. P. S.), dalej przemawiał poseł Reich (Żyd), który przy tej okazji zaatakował ministra Stanisława Grabskiego za rzekome niedotrzymanie przez niego umowy z Żydami.

Następnie przemawiali tylko posłowie ze stronnictw

opozycyjnych, wyluszczać swe negatywne stanowisko wobec projektu min. skarbu Zdziechowskiego.

Po przemówieniach przystąpiono do głosowania.

Wnioski o skreślenie art. I ustawy o prowizorium upadły, przyczem za skreśleniem opowiedziały się strony lewicowe do Str. Chłopskiego włącznie.

Następnie w drugim czytaniu 200 głosami przeciw 143 uchwalono ustawę o prowizorium. Przystąpiono do trzeciego czytania, w którym również ustawę przyjęto znaczną większością głosów.

Za ustawą głosowały wszystkie stronnictwa od Z. L. N. do N. P. R. włącznie.

Następne posiedzenie dnia 5 maja.

Zwrot w polityce Finlandji.

Zapowiedź zerwania rokowań z Sowietami.

Londyn. (AW.) Duże wrażenie zrobiła nota Finlandji, przedstawiona rządowi sowieckiemu, zapowiadająca zerwanie rokowań w sprawie traktatu bezpieczeństwa.

Istnieją przypuszczenia, że Finlandja dążyć będzie

do uzgodnienia swego stanowiska ze stanowiskiem innych państw bałtyckich, a także stanowiskiem Polski, co uważane byłoby za znamienny zwrot w kierunku filipolskim.

